

Concierto Kiosko
Kontzertua

Martxoak 4 Marzo – 18.40
Palacio Euskalduna Jauregia

Centro de Enseñanzas Profesionales de Música
“Luis Sanjaime” Montroi, Valencia

Carlos Ferrer Maurí zuzendaritza / dirección

RAÚL CARRIÓN FERRIS

Luis Sanjaime (Pasodoble)

OTTO NICOLAI (1810 – 1849)

*Las alegres comadres de Winsdsor
Obertura*

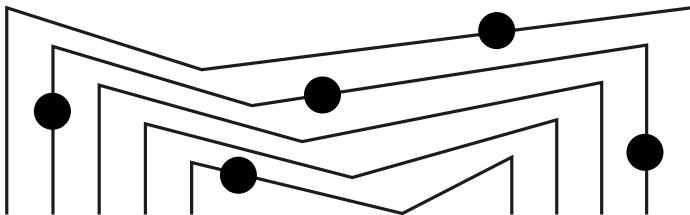
DAVID RIVAS DOMINGUEZ

La ruta del Cid

- 1.El inicio de una leyenda*
- 2.El deber de un guerrero; luchar por su señor*
- 3.Nostalgia. Jimena en su corazón*
- 4.Fiesta final. El Cid llega a Valencia*

Musika · Música

Notak & Letrak
Martxoak 3 · 4 · 5 Marzo
Bilbao – 2023



Concierto Kiosko

Kontzertua

Ludwig van Beethoven – Egmont obertura, Opus 84

Egmont, Opus 84, musika intzidentaleko hamar piezaren multzoa da, Ludwig van Beethovenek 1810ean konposatua, Johann Wolfgang von Goethek 1788an idatzitako tragedia, izen berekoa, antzezteko. Obertura da pieza horietan ezagunena.

Goetheren antzezlanak Egmonteko kondearen bizitza kontatzen du (1522-1568). Espainiar Herbehereetako heroi nazionala, jenerala, estatuko gizona eta Urrezko Ardi-larruaren Ordenako zalduna izan zen. Hirugarren Albako dukeari aurre egin zion eta, azkenean, atxilotu, heriotzara kondenatu eta burua moztu zioten. Testuaren amaieran, protagonistak, hil aurretik, independentziaren alde eta Espainiako monarkiak bere herrialdean eragiten zuen zapalkuntzaren aurka borrokatzeko bere ideala aldarrikatzen du.

Musika Beethovenek konposatu zuen 1809ko urritik 1810eko ekainera bitartean. Vienan interpretatu zuten lehen aldiz, 1810eko ekainaren 15ean. Musika deskribatzailea da; haren bidez, herri batek zapalkuntzaren aurrean duen sufrimendua irudikatu nahi izan zuen konpositoreak. Askatasunaren ereserkiarekin amaitzen da konposizioa; herriaren askapenaren ikurra da ereserki hori.

Sergei Prokofiev – Kapuletarrak eta montagutarrak (Romeo eta Julieta)

William Shakespearearen beste lan batzuen antzera, hau ere, Veronako zoritzarreko maitaleen istorio tragikoa, inspirazio-iturria izan da beste diziplina batzuetako sortzaileentzat, hala nola musikakoentzat.

Romeo eta Julieta balleta 1935 eta 1936 artean idatzi zuen Prokofievek, eta Shakespearearen dramaren errealizazio musikalik onena dela uste da. Literatura-lanean bezala, Prokofievek maitasunaren eta heriotzaren filosofian oinarritutako soinu-diskurtso bat lortzen du, lirismo zirraragarri eta bufoikeria apur batez hornitua.

Prokofievek Errenazimentuaren espiritua atzeman zuen, eta pertsonaia polemikoei bizia eman zien: Lorenzo fraideari, Mercuciori, Tybaldori, Romeori eta Julietari, zeinak, bere heriotzarekin, gizakien nortasun askearen ideala adierazten baitu. Pertsonaia guztiak oso adierazkorrak eta sinesgarriak dira.

Claude-Michel Schönberg – Miserableak obrako pieza-sorta

Miserableak edo Les Misérables osorik kantatutako musikal bat da, Victor Hugoren izen bereko eleberrian oinarritua. Claude-Michel Schönbergekin idatzi zuen musika, eta jatorrizko letrak Alain Boublil-ek eta Jean-Marc Natel-ek idatzi zituzten. Ikuskizuna 1980an estreinatu zen Parisen, eta, handik bost urtera, Londresera eraman zuten. Partiturak Tony saria irabazi zuen eta oso abesti ezagunak hartzen ditu barne; besteak beste, I Dreamed a Dream, On My Own, One Day More, Bring Him Home eta Do You Hear the People Sing? Frantzia XIX. mendearen hasieran girotua, musikalak Jean Valjeanen istorioa kontatzen du. Indar handiko konbiktu ohia da Valjean, erredentzioaren bila dabilena, ogia lapurtzeagatik espetxean hemeretzi urte eman ondoren. Iraganaren erruz lan ondradua lortzerik ez duela, Valjeanek gotzain bihozbera baten errukiari esker aurkitzen du bere bidea. Urteetan Javert inspektorearen jazarpen gupidagabea jasan ondoren, baldintzapeko askatasuna hautsi eta nortasun faltsu batekin bizitza berri bati ekiten dio Valjeanek, gotzainak bultzatuta. Bidean, zenbait ikasle gaztek, beren idealen aldeko borrokan, Parisko kaleetan piztutako iraultzan nahasiko dira Valjean eta beste pertsonaia batzuk.

Otto M. Schwarz – Munduari bira 80 egunetan

Otto M. Schwarzen lan hau Jules Vernek 1873an argitaratutako eleberrri ospetsuan dago oinarrituta. Phileas Fogg ingelesaren istorioa kontatzen du; lagunekin apustu egin ondoren, munduari bira egitera joaten da. Gau horretan bertan, Rigodon morroiarekin Frantziara abiatzen da, Marseillesa ereserkiaren konpasak entzuten diren bitartean. Europatik, beste ereserki nazional batzuk entzunda, Egiptora iristen dira; oboe-solo batek herrialde horretako kulturaren murgilduko gaitu.

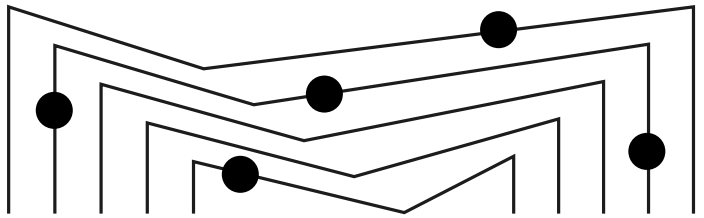
Bidaia aurrera egiten du, Indiara. Han, trenbideak eten egiten dira, eta elefantean jarraitu behar dute. Une hori adierazteko, tronboien glissandoak erabili zituen konpositoreak; obraren unerik adierazgarrienetako bat da.

Hong Kongetik, Txinatik eta Japoniatik Estatu Batuetara jotzen dute, ekialdeko kultura horietako itsasontzi tipiko batean. Bidaiaren zati horretan, sordina duen tronpeta baten soloa eta flautak entzuten dira, lurralde horietako soinu adierazgarria sortzeko. Estatu Batuetan bufalo-taldeak, indiarren erasoak eta New Yorkeko musikal ezagunetako musika ere entzun daitezke. New Yorketik Liverpoolera abiatzen dira, lurruntzi batean. Liverpoolera iritsita, atxilo hartzen dute, baina erregabea dela frogatzen da. Apustua, ordea, galduta dagoela dirudi. Big Ben erlojuak musika-eleberri honen amaierako kanpai-hotsak ematen

Musika · Música

Notak & Letrak

Martxoak 3 · 4 · 5 Marzo
Bilbao – 2023



Luis Sanjaime (Pasodoble) Este pasodoble fue escrito en honor al célebre profesor D. Luis Sanjaime Meseguer, que ha sido director de orquesta y profesor del Conservatorio "Joaquín Rodrigo" de Valencia. Natural del pueblo de Montroy, actual presidente de la Sociedad Unión Artística Musical de Montroy, al cual también se debe el nombre del centro de estudios de grado profesional de esta localidad. Escrito por el compositor Raúl Carrión Ferrís natural del pueblo de Montroy actualmente profesor del Conservatorio Profesional de Torrente y del Centro profesional de Montroy.

Las alegres comadres de Windsor

(título original en alemán, Die lustigen Weiber von Windsor) es una ópera en tres actos con música de Carl Otto Nicolai y libreto en alemán de Salomon Hermann von Mosenthal, basado en la comedia de William Shakespeare *The Merry Wives of Windsor* (Las alegres comadres de Windsor). Se estrenó en Berlín el 9 de marzo de 1849. La ópera es un *Singspiel*, que contiene bastante diálogo hablado entre números musicales distintivos. La ópera sigue siendo popular en Alemania y la obertura a veces se oye en conciertos en otros países.

La ruta del Cid

La ruta del Cid es un poema sinfónico medieval para banda de música muy descriptivo. A través de cuatro episodios muy diferenciados, la obra pretende contar a través de la música escenas de la vida de D. Rodrigo Díaz de Vivar.

Movimientos

1. El inicio de una leyenda La obra comienza con un efecto vocal que evoca al espíritu que se le presenta en sueños al Cid en el castillo del Rey Sancho en Zamora para advertirle que si se queda en la ciudad será traicionado. Acto seguido, e indicado por pájaros de cerámica, se nos presenta el amanecer, y la flauta imita junto al oboe un diálogo entre nuestro protagonista y el Rey Sancho, al cual comenta que se irá de Zamora al caer la noche.

Comienza una marcha solemne que suena de fondo mientras se recita el comienzo del "cantar del mío Cid", la cual representa el carácter heroico del Cid y describe escenas como el cabalgar del caballo, danzas populares, y personajes que se va encontrando en su camino.

2. El deber de un guerrero, servir a su señor. Este segundo movimiento, el más enérgico de los cuatro, describe las diferentes batallas que tuvo que librar nuestro personaje, dejando a su paso muerte y destrucción.

3. Nostalgia. Jimena en su corazón. De profundo y marcado carácter lírico y expresivo, este movimiento, destinado a los solistas en su primera parte, representa la añoranza que invade al Cid al recordar a su amada Doña Jimena. Después de una sección central, el tutti de la banda, muy maestoso, nos hará recordar la desolación de las gentes y el sentimiento de cierto arrepentimiento del Cid debido a las muertes injustas e innecesarias en algunos casos.

4. Fiesta final. El Cid llega a Valencia. Un tema festivo y alegre indica la victoria del Cid y su llegada a tierras valencianas. El leitmotiv de la marcha de Don Rodrigo volverá a aparecer, pero con un carácter más marcado y rápido, desembocando en una explosión de toda la banda en unos acordes solemnes, victoriosos y que cierran la obra con un fortísimo muy marcado.